

ትዳራችንን አትረብሹ እንጅ- የድሮ ትግስት እና የአሁኑ እኔ

ፀሐፊ- ጌታ በለጠ ደበበ

.....

ትላንት አልነገርኋችሁም እንጅ ቀኔ ብሩህ ነበር። ይኼን ስትሰሙ "ሎተሪ ደርሶት ይሆን? የተሻለ ሥራ ገብቶ ይሆን? የብረት መዝጊያ የሚሆን ወንድ ልጅ ወልዶ ይሆን?" ልትሉ ትችላላችሁ። እውነቱን ልንገራችሁ? በትክክል ተሳሳታችኋል። ነገሩ ሌላ ነው። ገና በጠዋቱ ስልኬ ጠራ። በስልኬ ፊት ላይ እየተምዘገዘገ የሚመጣው ቁጥር አዲስ ሆነብኝ። 0951...አነሳሁት። ትግስት ናት። ትግስት የድሮ ንደኛዬ ነች። ድሮ ግን መቼ ነው? የሆነ ሆነና ትግስት ጋር ብዙ ሰዓት አወራን። ዛሬ ላይ ተቀምጦ ትላንትን ማውራት እንዴት ደስ ይላል መሰላችሁ። ከብዙ የስልክ ጨዋታ በኋላ ማታ እራት እየበላን እንደምናወራ ተግባብተን ስልኩ ተዘጋ። የአንደኛ ዓመት ዩኒቨርሲቲ ተማሪ እያለሁ "ሴት ልጅ የእራት ግብዣህን ከተቀበለች ስለ ምታድሩበት አልጋ አስብ" የሚል ወሬ ሰምቶ ነበር። ከዚያ ወዲህ ከቆንጆ ልጅ ጋር እራትን መብላትን ባሰብሁ ቁጥር ወደ አዕምሮዬ የሚመጣው የአልጋው ጥራት ሁኔታ ነው። ይኼ ክፉ ቆሌ አልተወኝምና ማታ እራት እየበላን እናወራለን ስትለኝ ባራዳይዝ ሆቴል ውስጥ አልጋ ተከራዩሁ።

ሰዓት አልኼድላችሁ ብሎ ያውቃል? የሰዓቴ ሲኮንድ አመልካች ምልክቶች ከኤሊ በዘገየ ፍጥነት ነው የሚዞሩት። እውነት ለማናገር ለገነት እንጅ ለገላ የተሰለፍሁ አልመስልም። ሰዓቴ በደቂቃ ሳይሆን በክፍለ ዘመን እየቆጠረ አስራ ሁለት ሰዓት ሞላ። ከሰዓታት በኋላ ድል ሊያደርግ የተቃረበ ወታደር ስሜት እየተሰማኝ በጉጉት እና በስስት ጠበቅኋት። ብዙም ሳትቆይ ያንኑ ድሮ የማውቀውን ውበት ከመጠነኛ ማሻሻያ ጋር ይዛው መጣች። በደቂቃዎች ሊሰላ የሚችል ጊዜ ሰጥተን ተሳሳምን። በአጭሩ ፀብይ እና ኢሳያስ ሲታረቁ የነበረውን መተቃቀፍ የሚያስንቅ ሰላምታ ተለዋወጥን።

አንዳንድ የሰውነት ለውጦች አይቸባታለሁ። ያ ሳይደርሱበት የሚያናግረው ጠብደል ዳሌዋ እንደ ሀገራችን ኢኮኖሚ ድቅቅ ሊል ምንም አለቀረውም። የሀገራችን የኑሮ ውድነት ያልዳሰሰው ጓዳ እንደማይገኝ የገባኝ ዛሬ ነው። እኒያ ካልወጣን ብለው ሹራቧ ጋር የሚታገሉ ጡቶቿ አደብ ገዝተዋል። አንዳች ነገር እንደደረሰባቸው ገመትሁ። የጊዜ ጉዳይ

እንጅ “አምባ ገነን መሪ እና የሴት ልጅ ጡት ጫና ሲበዛባቸው መውደቃቸው አይቀርም” የሚለው አባባል እውነት ስለመሆኑ ግንዛቤ ወሰድሁ። ትላንትን ከዛሬ እያወዳደርሁ ሳለሁ የታዘውው ምግብ መጣ። አሁን መብላት ጀምረናል። ከሚጣፍጠው ምግብ ጠቅለል-ጠቅለል አድርጌ “የዕወድሻለሁ” ጉርሻዬን ወደ ከንፈሯ ሳስጠጋ የከንፈሯ ውበት ደመቀብኝ። አጉል ነገር በሆዴ አሰብሁ። ዓይኗ ላይ የነበረኝን የዕይታ ጊዜ ለማስረዘም የወሰድሁትን ምግብ መለስሁት። በዚህ ጊዜ የሚስለመለመው የዓይኗ ውበት የሰውነት ሙቀቴን በሆነ ፕርሰንት ጨመረው። “ተረጋጋ፥ ምን ያስቸኩልሃል?” የሚል ትዕዛዝ አይሉት ቁጣ ከአዕምሮ ደረሰኝ። ላለማስነቃት ጥረት አደረግሁ። ዳሩ ግን ሔዋኖች የአዳምን እንቅቃሴ እንደ እጃቸው መዳፍ ነው የሚያነቡት። ማዕድ ተነስቶ የሚጠጣ መጣልን።

ከመጠጡ አንደ...ሁለት...ሦስት...እያልን ነው። ስለ ድሮው ማውራት ጀምረናል። ትግስት ከዩኒቨርሲቲ ከወጣች በኋላ ሁለት ያለተሳኩ የፍቅር ጅማሮችን እንዳየች ነገረችኝ። አንደኛው የፍቅር ጅማሮ በስልክ ተጀምሮ በስልክ ሲቋጭ ሁለተኛው ግን የጭኖቿን ስርቻ እስከመዳበስ ዘልቋል። ሁለተኛውን ዜና መስማት የማልፈልገው ነውና ብግን አልሁ። ወዲያውኑ በሰው ትላንትና መቅናት ምቀኘነት የወለደው ዕብደት መሆኑን ስረዳ ተውሁት። ትግስት ያለወትሮዋ በሚያሳዝነው ወግ ሁሉ መሳቅ ጀመረች። ባሻዬ! ይኼ የምን ምልክት ይመስልሃል?

ድንግዝግዝ ማለት ጀምሯል። የእሷን ሃሳብ ባላውቅም እኔ ስለ ትራሱ እና አልጋው ምችት፣ ስለሚኖረን ሰናይ ሌሊት እያሰብሁ ነው። ወዲያው አንድ ሃሳብ መጣልኝ። “ በጊዜ አልጋ ላስይዝሽ እና ልኽድ” ስል አስመሰልሁ። በሃሳቤ በመስማማቷ ቀድሜ ተከራይቸው ወደ ነበረው የአልጋ ክፍል ተያይዘን ኼድን።

አልጋው በቁንጥ ተነጥፏል። ትራሶች ውብ ሆነው ተደርድረዋል። የክፍሉ ማዕዛ ልቀቁኝ ልቀቁኝ አይልም። አልጋው ላይ “ዢ” ብላ ወደቀች። እኔኮ ጨዋ ነኝ፥ የማይቻለውን ችዬ አልጋው ጫፍ ላይ ኾኘ ዓይነ ወሲብ ፈፀምሁ። የለበሰችው ልብስ ወደ ላይ አፈግፍጎ ጭኖቿን አጋልጧቸዋል። ትግስት ገና መጠጣት ስንጀምር ተሳስተን አብረን ካደርን ምንም ነገር እንዳላደርግ ትዕዛዝ ሰጥታኝ ነበር። የፍርድ ቤት ትዕዛዝ በማይከበርበት አገር እኔ ይኼንን ትዕዛዝ እቀበል ዘንድ ሞኝ አይደለሁምና ትዕዛዙን ጥሼ በቁጥጥር ሥር ላውላት

ነው። የሳቦኝን ማግኔት ሳላውቀው እራሴን አንገቷ ሥር ተወሽቆ አገኘሁት። ከሰውነቷ ወጥቶ በአንገቴ ሥር "ሽው" የሚለው የትንፋሽ ሙቀት ለአንድ አነስተኛ ድርጅት የኤሌክትሪክ ኃይል ይሆን ነበር። የለበሰችውን ሥሥ የሌሊት ልብስ ተሻግሮ የሚመጣው ሙቀት ከእኔ ግለት ጋር ተዳምሮ አካላዊ ትንኮሳ ፈጠረብኝ። አቅሌን መሳት ጀምራለሁ። የልብ ምታ አትሌት ኃይለገብረ ሥላሴ ማራቶን ባሸነፈ ወቅት የነበረውን የልብ ምት ያስንቃል። ለነገሩ ይኼስ አሁን ያለንበት የትግል ሜዳስ የዋዛ መች ሆነና። የቀይ ዳማ የነበረች ልጅ በሴኮንዶች ልዩነት ፊቷ ሊፈርጥ የደረሰ ቲማቲም መሰለ። ዓይኗ አፍ አውጥቶ ሊናገር ይዳዳዋል።

ወዲያውኑ ሰዋዊ ባህርያችን ተለወጠ። የትግስት ግራ እጅ ከመቅፀፊት ቡታንታዬን እንደ ዘመኑ ዘረኞች ሊያፈናቅል ይታገላል። የእኔን ዕገዛ አግኝታ ቡታንታዬን ወገንም መንግስትም እንደሌለው ህዝብ አሽቀንጥራ ጣለችው። ዛሬ የጣልኹት ነገር ነገ ሊጠቅመኝ እንደሚችል የተረዳሁት ነገር ካለቀ በኋላ ነው። የእጅ ጣቶቼ የአማራን ልዩ ኃይል ቅልጥፍና በሚያስንቅ ፍጥነት በፀጉሮቿ መሐል ሲርመሰመሱ ማዬት ለትንግርት ነው።

“በቀሚስሽ አምላክ በጥልፉ በጥልፉ፤

እቅፍ አርጊኛና ይውሰደኝ እንቅርፉ።” የሚለው የተስፋዬ ወርቅነህ ዘፈን የሃሳብ ስህተት እንዳለበት የተረዳሁት እንቅልፍ የሚባል ነገር በዓይኔ ሳይዞር ማደሩን ሳረጋግጥ ነው። እንዴትስ ይተኛል?

ከወገቤ በታች ለብቻው ነፍስ እንዳለ የተገነዘብሁት በዚህ ሌሊት ነው። ከሰውነታችን የሚቀዳውን ላብ መንግስት ቢያዩው "ቦንድ ግዙና ልገድበው" የሚል ማስታወቂያ ለሰፊው ሕዝብ ማስነገሩ አይቀርም ነበር። ሲቃ የተሞላበት ለዘብተኛ ጩኸቴ የረበሻት ሚስቴ ጎኔን ጎሰም አድርጋ “ጌችዬ ምነው? ምን ሆንክብኝ?” ስትለኝ ተስፈንጥሬ ብነሳ ሁሉም ነገር የሆነው በህልሜ ነበር። ጎበዝ አንረባብሻ እንጅ፤ ትዳር እንመስርትበት፤ ምንድን ነው በሰው ትዳር መሐል ዘው ማለት?